

Jeg har tidligere i disse erindringer nævnt, at jeg kunne tænke mig at blive journalist. I Vejen udkom dengang (jeg var vel 18–19 år) et annonce-ugeblad »Fremtiden«, og da jeg havde en samtale med boghandler Carlsen, begyndte jeg at tage ud at referere til hans blad. Jeg har således mange gange refereret talerne ved grundlovsfesten i Skibelund, generalforsamlings-referater, formidlet nyheder, etc. – Penge havde Carlsen (den senere generalkonsul) ingen af, men det var der råd for! Jeg tog bøger for beløbet. – Men det var jo et aftenslæb. – Carlsen blev nødt til at tage fra byen, men blev senere en stor mand indenfor Kræftens Bekæmpelse. Dengang efterlod han sig i Vejen en række sørgende kreditorer, som dog vist senere, da han blev en rig mand, blev betalt.

Så overtog Centraltrykkeriet bladet, og jeg blev redaktør. –

Vejen fik dengang et nyt kloaksystem, og det blev udført af den daværende sognerådsformand plus 1 medlem til af rådet. Det var dårligt. Vandet *ville* ikke løbe *opad*. – Det gav anledning til fejder ud over alle grænser, og megen kloak måtte lægges om. – Sognerådets tilsynsførende var føromtalte »kassebedrøver«, så der var røre i andedammen dengang.

Jeg havde jo bladet »Tiden« til min rådighed, og det

kom gratis til alle hjem. Jeg var naturligvis rodet ind i politik, og jeg var ung og fremfusende og kunne ikke holde mig for en enkelt politisk bemærkning, hvilket naturligvis var forkert af mig. – En episode skal jeg fortælle, og det morede min kone meget. Vi møder den daværende sognerådsformand, der var kloak-med-entreprenør, på gaden. Og han siger: »Skal du lære gamle folk at skrå«, hvortil jeg svarede: »Nej, men jeg vil ha' lov til at skrå med.«